

В. В. Савчук (Ин-т математики НАН України, Київ),

С. О. Чайченко (Донбас. держ. пед. ун-т, Слов'янськ),

М. В. Савчук (Ин-т підготовки кадрів держ. служби зайнятості України, Київ)

НАБЛИЖЕННЯ ОБМЕЖЕНИХ ГОЛОМОРФНИХ І ГАРМОНІЧНИХ ФУНКЦІЙ СЕРЕДНІМИ ФЕЙЄРА

We compute the exact values of the exact upper bounds on the classes of bounded holomorphic and harmonic functions in a unit disk for the remainders in a Voronovskaya-type formula in the case of approximation by Fejér means. We also present some consequences that are of independent interest.

Обчислено значення точних верхніх меж на класах обмежених голоморфних і гармонічних функцій в одиничному крузі для залишкових членів у формулі типу Вороновської у випадку наближень середніми Фейєра. Наведено ряд наслідків, що мають самостійний інтерес.

1. Нехай f — функція, голоморфна у крузі $\mathbb{D} := \{z \in \mathbb{C} : |z| < 1\}$, і

$$f(z) = \sum_{k=0}^{\infty} \widehat{f}_k z^k, \quad \widehat{f}_k := \frac{f^{(k)}(0)}{k!},$$

— її розклад у ряд Тейлора.

Середніми Фейєра $\sigma_n(f)$ степеня $n - 1$, $n \in \mathbb{N}$, функції f називається многочлен

$$\sigma_n(f)(z) = \sum_{k=0}^{n-1} \left(1 - \frac{k}{n}\right) \widehat{f}_k z^k.$$

Покладемо $\sigma_0(f) = 0$.

Нехай $r \geq 0$. Розглянемо клас B^r , який складається з голоморфних у \mathbb{D} функцій f вигляду

$$f(z) = P_{[r]-1}(z) + z^{[r]} \sum_{k=0}^{\infty} \frac{\Gamma(k - \{r\} + 1)}{(k + [r])!} \widehat{g}_k z^k, \quad (1)$$

де $P_{[r]-1}$ — алгебраїчний многочлен степеня $[r] - 1$ ($P_{-1} := 0$), $[r]$ і $\{r\}$ — відповідно ціла і дробова частини числа r , а $g(z) = \sum_{k=0}^{\infty} \widehat{g}_k z^k$ — функція, голоморфна в \mathbb{D} , для якої

$$\|g\|_{\infty} := \sup_{z \in \mathbb{D}} |g(z)| \leq 1.$$

Функція g в зображенні (1) при дробових $r \in$ дробовою похідною в розумінні Рімана–Ліувілля функції f , тобто

$$g(z) = f^{(r)}(z) := \sum_{k=[r]}^{\infty} \frac{k!}{\Gamma(k - r + 1)} \widehat{f}_k z^{k-[r]},$$

а при натуральних r — звичайною r -ю похідною.

Позначимо $B = B^0$.

С. Б. Стечкін [1] показав, що при натуральних $r \geq 2$ для функцій із класу B^r співвідношення

$$f(z) - \sigma_n(f)(z) = \frac{z}{n} f'(z) + O\left(\frac{1}{n^r}\right) \tag{2}$$

справджується для всіх $n \geq r - 1$ рівномірно відносно $z \in \mathbb{D}$ і рівномірно відносно всього класу B^r .

У роботі [2] показано, що співвідношення

$$f(z) - \sigma_n(f)(z) = \frac{z}{n} f'(z) + O\left(\frac{|z|^n}{n}\right) \tag{3}$$

справджується для всіх $n \in \mathbb{N}$ рівномірно відносно $z \in \mathbb{D}$ і рівномірно відносно всього класу B^1 .

Співвідношення (2) і (3), по суті, є твердженнями типу теореми Вороновської для методу наближення Фейєра (див., наприклад, [3, с. 452; 4, с. 206]). Їх також можна розглядати як асимптотичні розклади першого порядку для $f - \sigma_n(f)$ відносно параметра n на класі B^r , $r \in \mathbb{N}$, при $z \in \mathbb{D}$. У випадку, коли $|z| = 1$, співвідношення (3) вже не може бути асимптотичним розкладом і формально перетворюється в нерівність

$$|f(z) - \sigma_n(f)(z)| \leq C \frac{|z|}{n}, \tag{4}$$

яка справджується для всіх $f \in B^1$, $n \in \mathbb{N}$ і $z \in \mathbb{D}$ з абсолютною сталою C .

А. Зигмунд [5] уперше встановив цей факт, показавши, що (4) справджується зі значенням $C = \pi + 2/\pi$. Згодом С. Б. Стечкін [1] показав, що (4) має місце при $C = 3$, а в [6] показано, що в (4) можна покласти $C = 2$.

Зрозуміло також, що $C \geq 1$ (у цьому легко переконатися, взявши, наприклад, функцію $f(z) = z$). У роботах [2, 7] описано підкласи функцій з B^1 , для яких співвідношення (4) справджується зі сталою $C = 1$ для всіх $z \in \mathbb{D}$ і $n \in \mathbb{N}$. Зокрема, в [7] показано, що для всіх натуральних $r \geq 2$

$$\max_{f \in B_\theta^r} |f(z) - \sigma_n(f)(z)| = \frac{|z|}{n} \quad \forall z \in \mathbb{D}, \quad n \in \mathbb{N},$$

де B_θ^r – клас голоморфних у \mathbb{D} функцій f , для яких

$$\sup_{z \in \mathbb{D}} \left| \frac{\partial^r}{\partial \theta^r} f(\rho e^{i\theta}) \right| \leq 1, \quad z = \rho e^{i\theta}.$$

З’ясуємо тепер, яку максимальну похибку наближення мають середні Фейєра на класі B . Для цього розглянемо клас K голоморфних у \mathbb{D} функцій f , які зображуються інтегралами типу Коші вздовж одиничного кола $\mathbb{T} := \{t \in \mathbb{C} : |t| = 1\}$

$$f(z) = \int_{\mathbb{T}} \frac{\varphi(t)}{1 - \bar{t}z} dm(t), \tag{5}$$

зі щільностями $\varphi: \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$, для яких $\|\varphi\|_{L^\infty(\mathbb{T})} := \text{ess sup}_{t \in \mathbb{T}} |\varphi(t)| \leq 1$.

Нескладно зрозуміти, що $B \subset K$.

В роботі [8] доведено, що для будь-яких $z \in \mathbb{D}$ і $n \in \mathbb{N}$

$$\max_{f \in K} |f(z) - \sigma_n(f)(z)| = \frac{2|z|}{\pi n} \frac{1 - |z|^{2n}}{1 - |z|^2} \mathbf{K}(|z|^n), \quad (6)$$

де

$$\mathbf{K}(\rho) = \int_0^{\pi/2} \frac{dx}{\sqrt{1 - \rho^2 \sin^2 x}}$$

— повний еліптичний інтеграл першого роду.

Хоча, як показано у [8], екстремальна функція f^* , тобто та, для якої досягається максимум у лівій частині (6), є єдиною з точністю до унімодулярного множника і належить $K \setminus B$, при фіксованому $z \in \mathbb{D}$ і $n \rightarrow \infty$ співвідношення (6) є асимптотично точним і на підкласі $B \subset K$.

Справді, скориставшись розкладом

$$\frac{2}{\pi} \mathbf{K}(\rho) = 1 + \sum_{k=1}^{\infty} \left(\frac{(2k-1)!!}{(2k)!!} \right)^2 \rho^{2k} \quad \forall \rho \in [0, 1),$$

з рівності (6) одержимо співвідношення

$$\sup_{f \in B} |f(z) - \sigma_n(f)(z)| \leq \frac{|z|}{n} \frac{1 - |z|^{2n}}{1 - |z|^2} + O(|z|^{2n}), \quad z \in \mathbb{D}, \quad n \rightarrow \infty, \quad (7)$$

в якому залишковий член є рівномірно обмеженим відносно n , але необмеженим при $|z| \rightarrow 1-$.

Переконаємося, що у співвідношенні (7) при $n \rightarrow \infty$ насправді має місце знак рівності. Для цього зафіксуємо $z \in \mathbb{D}$ і розглянемо функцію

$$f(t) = \frac{t - z}{1 - t\bar{z}},$$

яка, очевидно, належить класу B .

Нескладно перевірити, що для будь-якого $n \in \mathbb{N}$

$$\begin{aligned} f(z) - \sigma_n(f)(z) &= -\sigma_n(f)(z) = \\ &= z - z(1 - |z|^2) \sum_{k=1}^{n-1} \left(1 - \frac{k}{n}\right) |z|^{2(k-1)} = \frac{z}{n} \frac{1 - |z|^{2n}}{1 - |z|^2}. \end{aligned}$$

Отже, у співвідношенні (7) строгої нерівності бути не може.

Основна мета цієї роботи — знайти точне значення величини

$$\sup_{f \in K} \left| f(z) - \sigma_n(f)(z) - \frac{z}{n} f'(z) \right|$$

для кожного фіксованого натурального n і $z \in \mathbb{D}$.

У п. 2, як наслідки з основного результату — теореми 1, одержано аналог співвідношення (2) для функцій класу B^r при всіх $r \geq 0$. До того ж дано конструктивну характеристику класу B^1 у термінах наближення середніми Фейєра.

Також отримано асимптотичний розклад першого порядку відносно n для величини

$$\sup_{f \in B^r} |f(z) - \sigma_n(f)(z)|, \quad r \geq 0, \quad z \in \mathbb{D}.$$

Зокрема, з'ясовано, що залишковий член у (7) можна замінити величиною, рівномірно обмеженою відносно z у замкненому крузі $\bar{\mathbb{D}}$.

Ми показали (теорема 2), що нерівність (4) при значеннях $|z| \leq (3 - \sqrt{3})/2$ виконується зі сталою $C = 1$ для всіх функцій із класу B^1 і всіх натуральних n .

Запропонований метод доведення результатів п. 2, який базується на лемі 1, є цілісним і має певну універсальність. Із відповідним пристосуванням він є ефективним і у випадку наближення обмежених гармонічних функцій середніми Фейєра їхніх рядів Фур'є.

З цієї причини, як підтвердження слів про цілісність методу в комплексному і дійсному випадках, у п. 3 наведено аналоги результатів із п. 2 для дійснозначних гармонічних у \mathbb{D} функцій. Результати п. 3 мають також самостійний інтерес. Вони є новими і з точки зору наближення класів згорток неперервних 2π -періодичних функцій (на дійсній осі \mathbb{R}) з ядром Пуассона середніми Фейєра їхніх рядів Фур'є.

Найновіші огляди результатів за цією тематикою можна знайти в [9, 10] (див. також [11], гл. XII).

2. Результати цього пункту — це наслідки теореми 1, яка має самостійний інтерес також з точки зору екстремальних задач на класах K і B .

Теорема 1. Нехай $n \in \mathbb{N}$ і $z \in \mathbb{D}$. Тоді

$$\max_{f \in K} \left| f(z) - \sigma_n(f)(z) - \frac{z}{n} f'(z) \right| = \frac{|z|^{n+1}}{n(1 - |z|^2)} \tag{8}$$

і

$$\max_{f \in B} |(1 - |z|^{2n})f(z) - \sigma_n(f)(z)| = \frac{|z|}{n} \frac{1 - |z|^{2n}}{1 - |z|^2}. \tag{9}$$

При $z \neq 0$ максимуми у (8) і (9) досягаються для єдиних з точністю до унімодулярного множника функцій

$$f_1(t) = t^n \frac{z - t}{1 - t\bar{z}}$$

і

$$f_2(t) = \frac{t - z}{1 - t\bar{z}}$$

відповідно.

Зауваження 1. Оскільки $B \subset K$, а екстремальна у (8) функція f_1 належить B , максимум у лівій частині (8) по класу K можна замінити максимумом по класу B , не порушивши при цьому рівність.

Нехай, як зазвичай, H^∞ позначає банахів простір обмежених голоморфних у \mathbb{D} функцій із нормою $\|\cdot\|_\infty$. За теоремою Фату (див., наприклад, [12, с. 74]) кожна функція f із простору H^∞ має майже скрізь на колі \mathbb{T} кутові граничні значення, що утворюють вимірну істотно обмежену функцію, яку позначатимемо теж f . За принципом максимуму для будь-якої функції $f \in H^\infty$ норма $\|f\|_\infty$ реалізується на її кутових граничних значеннях, тобто $\|f\|_\infty = \|f\|_{L^\infty(\mathbb{T})}$. Таким чином, H^∞ можна розглядати як підпростір простору $L^\infty(\mathbb{T})$ вимірних істотно обмежених на \mathbb{T} функцій, наділеного нормою $\|\cdot\|_{L^\infty(\mathbb{T})}$.

Зауваження 2. Для даної функції $\varphi: \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$, $\|\varphi\|_{L^\infty(\mathbb{T})} \leq 1$, фактор-клас $\varphi + \overline{H}_0^\infty$, де $\overline{H}_0^\infty = \{h: \bar{h} \in H^\infty, h(0) = 0\}$, породжує за формулою (5) одну і ту ж функцію f із класу K . В доведенні теореми 1 буде показано, що екстремальна функція f_1 єдина не лише у класі K , але й єдина (з точністю до унімодулярного множника) у фактор-просторі $L^\infty(\mathbb{T})/\overline{H}_0^\infty$ екстремальна функція з нормою не більшою ніж 1.

Зауваження 3. Рівність (9) справджується і при $z \in \mathbb{T}$, а саме, набирає вигляду

$$\max_{f \in B} |\sigma_n(f)(z)| = 1 \quad \forall z \in \mathbb{T},$$

що збігається зі знаменитим результатом Л. Фейєра і Е. Ландау (див., наприклад, [13]).

Доведення теореми 1 спирається на дві леми, перед формулюванням яких нагадаємо такий факт.

Кожна голоморфна функція f із простору Гарді H^q , $q \geq 1$, тобто така, що

$$\|f\|_q := \sup_{\rho \in [0,1)} \left(\int_{\mathbb{T}} |f(\rho t)|^q dm(t) \right)^{1/q} < \infty,$$

де $dm(t) = dt/(2\pi it)$ — нормована міра Лебега на колі \mathbb{T} , має майже скрізь на \mathbb{T} кутові граничні значення f , які утворюють функцію з лебегового простору $L^q(\mathbb{T})$, і до того ж

$$\|f\|_q = \|f\|_{L^q(\mathbb{T})} := \left(\int_{\mathbb{T}} |f|^q dm \right)^{1/q}.$$

Лема 1. Нехай $f \in H^1$, $n \in \mathbb{Z}_+$ і $z \in \mathbb{D}$. Тоді:

1) для будь-яких $k \in \mathbb{Z}_+$, $k \leq n$, і будь-якої функції $g \in H^1$

$$n(f(z) - \sigma_n(f)(z)) - zf'(z) = -z^{n+1} \int_{\mathbb{T}} (t^k \overline{g(t)} + f(t)) \bar{t}^n \frac{\bar{t} - \bar{z}}{1 - \bar{t}z} \frac{1}{|1 - \bar{t}z|^2} dm(t); \quad (10)$$

2) справджується рівність

$$n((1 - |z|^{2n})f(z) - \sigma_n(f)(z)) = z \int_{\mathbb{T}} f(t) \frac{\bar{t} - \bar{z}}{1 - \bar{t}z} \frac{|1 - \bar{t}^n z^n|^2}{|1 - \bar{t}z|^2} dm(t). \quad (11)$$

Доведення. Твердження є тривіальним при $z = n = 0$. Тому далі вважаємо, що $z \neq 0$ і $n \neq 0$.

Виберемо довільну функцію $g \in H^1$ і розглянемо функцію

$$G_k(t) := g(t)t^{n-k} \frac{t-z}{1-t\bar{z}}.$$

Зрозуміло, що $G_k \in H^1$ і $G_k(z) = 0$. Тому за формулою Пуассона

$$\begin{aligned} 0 &= \frac{G_k(z)}{1-|z|^2} = \int_{\mathbb{T}} G_k(t) \frac{dm(t)}{|1-t\bar{z}|^2} = \\ &= \int_{\mathbb{T}} \bar{t}^k g(t)t^n \frac{t-z}{1-t\bar{z}} \frac{dm(t)}{|1-t\bar{z}|^2}. \end{aligned} \tag{12}$$

Отже, інтеграл у правій частині (10) не залежить ні від k , ні від g . Далі, нехай

$$S_l(f)(z) = \sum_{j=0}^{l-1} \widehat{f}_j z^j$$

— частинна сума порядку $l-1$, $l \in \mathbb{N}$, ряду Тейлора функції f . Оскільки

$$\sigma_n(f)(z) = \frac{1}{n} \sum_{l=1}^n S_l(f)(z)$$

і за формулою Коші

$$f(z) - S_l(f)(z) = z^l \int_{\mathbb{T}} f(t) \frac{\bar{t}^l}{1-t\bar{z}} dm(t),$$

то

$$\begin{aligned} f(z) - \sigma_n(f)(z) &= \frac{1}{n} \sum_{l=1}^n (f(z) - S_l(f)(z)) = \\ &= \frac{1}{n} \int_{\mathbb{T}} f(t) \sum_{l=1}^n z^l \bar{t}^l \frac{dm(t)}{1-t\bar{z}} = \frac{z}{n} \int_{\mathbb{T}} f(t) \bar{t} \frac{1-z^n \bar{t}^n}{(1-t\bar{z})^2} dm(t), \quad z \in \mathbb{D}. \end{aligned} \tag{13}$$

Враховавши, що

$$f'(z) = \int_{\mathbb{T}} f(t) \frac{\bar{t}}{(1-t\bar{z})^2} dm(t) \quad \forall z \in \mathbb{D}, \tag{14}$$

і

$$\frac{\bar{t}}{(1-\bar{t}z)^2} = \frac{\bar{t}-\bar{z}}{1-\bar{t}z} \frac{1}{|1-\bar{t}z|^2} \quad \forall t \in \mathbb{T}, \quad z \in \mathbb{D},$$

із формул (13), (12) одержимо рівність (10).

Для доведення рівності (11) достатньо застосувати формулу (13) до функції $F(t) = f(t)(1 - \bar{z}^n t^n)$ і врахувати, що $\sigma_n(F) = \sigma_n(f)$.

Нехай тепер $n = 0$ і $z \in \mathbb{D} \setminus \{0\}$. Тоді рівність (11) є тривіальною, а (10) з урахуванням співвідношень (12), (14) набирає вигляду

$$zf'(z) = z \int_{\mathbb{T}} \left(\overline{g(t)} + f(t) \right) \frac{\bar{t}-\bar{z}}{1-\bar{t}z} \frac{1}{|1-\bar{t}z|^2} dm(t).$$

Функція $I: \mathbb{D} \rightarrow \mathbb{D}$ називається внутрішньою, якщо вона є голоморфною в \mathbb{D} , а її радіальні граничні значення на колі \mathbb{T} породжують функцію (за якою залишаємо те саме позначення I) таку, що $|I| = 1$ майже скрізь на \mathbb{T} . Функція $p: \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{R}$ називається знакосталою на \mathbb{T} , якщо $p \leq 0$ або $p \geq 0$ майже скрізь на \mathbb{T} .

Позначимо

$$H_0^q := \{f \in H^q : f(0) = 0\}.$$

Лема 2. *Нехай функція p є знакосталою на \mathbb{T} і I — внутрішня функція. Тоді*

$$\min_{h \in H_0^1} \|\bar{I}p + h\|_{L^1(\mathbb{T})} = \|p\|_{L^1(\mathbb{T})},$$

а мінімум досягається для єдиної функції $h \equiv 0$.

Це твердження є компіляцією двох тверджень з роботи [14] (див. теорему 1 і нерівність (14) у [14]).

Доведення теореми 1. Зауважимо спочатку, що $K \subset UH^2$, де UH^2 — одинична куля у просторі H^2 . Справді, нехай функція f належить K і має вигляд (5). Тоді

$$\hat{f}_k = \int_{\mathbb{T}} \varphi(t) \bar{t}^k dm(t), \quad k = 0, 1, \dots,$$

і, як наслідок цього, за рівністю Парсеваля

$$\|f\|_2^2 = \sup_{\rho \in [0,1)} \sum_{k=0}^{\infty} |\hat{f}_k|^2 \rho^{2k} \leq \|\varphi\|_{L^2(\mathbb{T})}^2 \leq \|\varphi\|_{L^\infty(\mathbb{T})}^2 \leq 1.$$

Отже, функція f із класу K має майже скрізь на \mathbb{T} кутові граничні значення $f \in L^2(\mathbb{T})$. До цього зауважимо, що для інтеграла типу Коші функції $g := \overline{\varphi - f} \in L^2(\mathbb{T})$ справджуються рівності

$$\int_{\mathbb{T}} \frac{g(t)}{1-\bar{t}z} dm(t) = \begin{cases} \sum_{k=1}^{\infty} \overline{\hat{\varphi}_{-k}} z^k, & |z| < 1, \\ 0, & |z| > 1, \end{cases}$$

де

$$\widehat{\varphi}_{-k} := \int_{\mathbb{T}} \varphi(t) t^k dm(t).$$

Отже, за теоремою Голубєва – Привалова функція g збігається майже скрізь на \mathbb{T} з кутовими граничними значеннями деякої функції з UH^2 .

Тому до функції f можна застосувати формулу (10), в якій $k = 0$ і $\bar{g} = \varphi - f + \bar{h}$, а h – довільна функція з H_0^∞ . На основі такої формули (10) одержимо низку нерівностей

$$\begin{aligned} \left| f(z) - \sigma_n(f)(z) - \frac{z}{n} f'(z) \right| &\leq \frac{|z|^{n+1}}{n} \int_{\mathbb{T}} \left| (\varphi(t) + \overline{h(t)}) \bar{t}^n \frac{\bar{t} - \bar{z}}{1 - \bar{t}z} \right| \frac{1}{|1 - z\bar{t}|^2} dm(t) \leq \\ &\leq \|\varphi + \bar{h}\|_{L^\infty(\mathbb{T})} \frac{|z|^{n+1}}{n} \int_{\mathbb{T}} \frac{1}{|1 - z\bar{t}|^2} dm(t) = \|\varphi + \bar{h}\|_{L^\infty(\mathbb{T})} \frac{|z|^{n+1}}{n(1 - |z|^2)} \quad \forall z \in \mathbb{D}. \end{aligned}$$

Мінімізуючи праву частину останньої нерівності відносно h по множині H_0^∞ , а потім максимізуючи її відносно φ по класу $UL^\infty(\mathbb{T}) := \{\varphi \in L^\infty(\mathbb{T}) : \|\varphi\|_{L^\infty(\mathbb{T})} \leq 1\}$, отримуємо співвідношення

$$\left| f(z) - \sigma_n(f)(z) - \frac{z}{n} f'(z) \right| \leq \sup_{\varphi \in UL^\infty(\mathbb{T})} d(\varphi; \overline{H_0^\infty}) \frac{|z|^{n+1}}{n(1 - |z|^2)} \quad \forall z \in \mathbb{D},$$

де

$$d(\varphi; \overline{H_0^\infty}) := \inf_{h \in H_0^\infty} \|\varphi + h\|_{L^\infty(\mathbb{T})}.$$

З іншого боку, при фіксованому $z \in \mathbb{D}$ для функції f_1 маємо зображення (5), в якому $\varphi = f_1$ і

$$\begin{aligned} f_1(z) - \sigma_n(f_1)(z) - \frac{z}{n} f_1'(z) &= \frac{z^{n+1}}{n} \int_{\mathbb{T}} t^n \frac{t - z}{1 - t\bar{z}} \bar{t}^n \frac{\bar{t} - \bar{z}}{1 - \bar{t}z} \frac{1}{|1 - z\bar{t}|^2} dm(t) = \\ &= \frac{z^{n+1}}{n} \int_{\mathbb{T}} \frac{1}{|1 - z\bar{t}|^2} dm(t) = \frac{z^{n+1}}{n(1 - |z|^2)}. \end{aligned}$$

Отже,

$$\sup_{\varphi \in UL^\infty(\mathbb{T})} d(\varphi; \overline{H_0^\infty}) = \|f_1\|_{L^\infty(\mathbb{T})} = 1,$$

що й доводить рівність (8) і екстремальність функції f_1 .

Доведемо тепер єдиність екстремальної функції f_1 . Для цього зафіксуємо $z \in \mathbb{D}$, $\theta \in \mathbb{R}$ і означимо на \mathbb{T} функцію

$$k(t) = -e^{i\theta} \bar{t}^n \frac{\bar{t} - \bar{z}}{1 - \bar{t}z} \frac{1}{|1 - z\bar{t}|^2} = e^{i\theta} \overline{f_1(t)} \frac{1}{|1 - z\bar{t}|^2}.$$

Для норми функціонала

$$F_k(f) = \int_{\mathbb{T}} f(t)k(t)dm(t)$$

на просторі H^∞ , породженого функцією k , маємо рівність

$$\|F_k\| := \sup_{f \in B} |F_k(f)| = e^{-i\theta} F_k(f_1).$$

З іншого боку, за співвідношенням двоїстості (див., наприклад, [15, с. 138])

$$\|F_k\| = \inf_{h \in H_0^1} \|k + h\|_{L^1(\mathbb{T})}.$$

Оскільки функція $e^{-i\theta}f_1$ є внутрішньою, а $e^{-i\theta}kf_1 \geq 0$ скрізь на \mathbb{T} , то за лемою 2 інфімум у правій частині останньої рівності досягається для єдиної функції $h \equiv 0$. Тому всі екстремальні для функціонала F_k функції f^* повинні задовольняти рівняння $f^*(t)k(t) = e^{i\eta}|k(t)|$ для майже всіх $t \in \mathbb{T}$ при деякому $\eta \in \mathbb{R}$, що рівносильно рівності

$$f^*(t) = e^{i\eta} \frac{|k(t)|}{k(t)} = \frac{e^{i(\eta-\theta)}}{f_1(t)} = e^{i(\eta-\theta)} f_1(t).$$

Отже, f_1 — єдина з точністю до унімодулярного множника екстремальна функція в класі B для функціонала F_k . Але оскільки згідно з (10)

$$-\frac{z^{n+1}}{n} F_k(f) = f(z) - \sigma_n(f)(z) - \frac{z}{n} f'(z),$$

то f_1 — єдина екстремальна функція в класі B і для рівності (8).

Припустимо тепер, що ψ — інша екстремальна функція в класі $UL^\infty(\mathbb{T})$, тобто та щільність в інтегралі типу Коші, що породжує голоморфну функцію класу K , для якої досягається максимум у лівій частині (8). Тоді, аналогічно щойно встановленим фактам про функцію f_1 , повинна виконуватися рівність

$$(\psi + h_*)k = e^{i\theta}|k| \quad \text{майже скрізь на } \mathbb{T},$$

де h_* — функція, яка є єдиним елементом найкращого наближення з $\overline{H_0^\infty}$ функції ψ при деякому $\theta \in \mathbb{R}$ (існування та єдиність такої функції забезпечує теорема 1.3 з [15, с. 139]).

Отже,

$$\psi = e^{i\theta} f_1 - h_* \quad \text{майже скрізь на } \mathbb{T}. \quad (15)$$

Покажемо, що $|\psi| = 1$ майже скрізь на \mathbb{T} . Цей факт можна отримати, використавши теорему Адамяна, Арова і Крейна (див., наприклад, [15, с. 154]), а можна отримати безпосередньо зі співвідношення двоїстості, наприклад, таким чином.

Згідно зі співвідношенням двоїстості, норма функціонала F_ψ на просторі H^1 , породженого функцією ψ , є такою:

$$\|F_\psi\| = \sup_{g \in H^1} \left| \int_{\mathbb{T}} g\psi \, dm \right| = \inf_{h \in H_0^\infty} \|\psi + h\|_{L^\infty(\mathbb{T})}.$$

Із доведення леми 1 (див. рівність (12)) випливає, що k належить H^1 . Тому

$$1 \geq \|F_\psi\| \geq \frac{e^{-i\theta}}{\|k\|_1} \int_{\mathbb{T}} k\psi \, dm = 1.$$

Таким чином,

$$\frac{e^{-i\theta}}{\|k\|_1} \int_{\mathbb{T}} k\psi \, dm = \inf_{h \in H_0^\infty} \|\psi + h\|_{L^\infty(\mathbb{T})} = 1,$$

а це згідно з теоремою 1.3 [15, с. 139] забезпечує те, що елементом найкращого наближення ψ є функція $h = 0$ і до того ж $|\psi| = 1$ майже скрізь на \mathbb{T} .

Покажемо тепер, що рівності (15) і $|\psi| = 1$ майже скрізь на \mathbb{T} одночасно можливі лише тоді, коли $h_* = 0$.

Справді, за лемою 2

$$\inf_{h \in H_0^1} \left\| \overline{e^{i\theta} f_1} \cdot 1 + h \right\|_{L^1(\mathbb{T})} = \|1\|_{L^1(\mathbb{T})} = 1,$$

а інфімум досягається для єдиної функції $h \equiv 0$. Але разом із цим внаслідок того, що $\overline{h_*} \in H_0^\infty \subset H_0^1$, маємо співвідношення

$$1 = \inf_{h \in H_0^1} \left\| \overline{e^{i\theta} f_1} \cdot 1 + h \right\|_{L^1(\mathbb{T})} \leq \left\| \overline{e^{i\theta} f_1} - \overline{h_*} \right\|_{L^1(\mathbb{T})} = |\psi| = 1.$$

Отже, функція $\overline{h_*}$ також є елементом найкращого наближення в метриці простору $L^1(\mathbb{T})$ для функції $\overline{e^{i\theta} f_1}$, що можливо лише тоді, коли $h_* = 0$ майже скрізь на \mathbb{T} .

Це завершує доведення єдиності екстремальної функції f_1 і першої частини теореми 1.

Друга частина теореми доводиться аналогічно. А саме, рівність (9) випливає з оцінки

$$\begin{aligned} |(1 - |z|^{2n})f(z) - \sigma_n(f)(z)| &\leq \frac{|z|}{n} \int_{\mathbb{T}} \left| f(t) \frac{\bar{t} - \bar{z}}{1 - \bar{t}z} \right| \frac{|1 - \bar{t}^n z^n|^2}{|1 - \bar{t}z|^2} dm(t) \leq \\ &\leq \frac{|z|}{n} \int_{\mathbb{T}} \left| \frac{1 - \bar{t}^n z^n}{1 - \bar{t}z} \right|^2 dm(t) = \frac{|z|}{n} \frac{1 - |z|^{2n}}{1 - |z|^2}, \end{aligned}$$

яка ґрунтується на формулі (11) і екстремальності функції f_2 , яка реалізує рівності у цих співвідношеннях. Єдиність функції f_2 у класі B встановлюється дослівним повторенням міркувань із доведення єдиності функції f_1 у класі B з використанням позначення

$$k(t) = e^{i\theta} \frac{\bar{t} - \bar{z}}{1 - \bar{t}z} \frac{|1 - \bar{t}^n z^n|^2}{|1 - \bar{t}z|^2}.$$

Теорему 1 доведено.

Наслідок 1. Нехай функція f має вигляд (5), де φ належить $L^\infty(\mathbb{T})$, і

$$R_n(f)(z) := \left(\frac{z}{|z|}\right)^{n+1} \int_{\mathbb{T}} \varphi(t) \bar{t}^n \frac{\bar{t} - \bar{z}}{1 - \bar{t}z} \frac{1 - |z|^2}{|1 - z\bar{t}|^2} dm(t) \quad (0/0 = 1).$$

Тоді для будь-якого $n \in \mathbb{N}$ і $z \in \mathbb{D}$

$$f(z) - \sigma_n(f)(z) = \frac{z}{n} f'(z) - R_n(f)(z) \frac{|z|^{n+1}}{n(1 - |z|^2)}, \quad (16)$$

а для величини $R_n(f)(z)$ справджується точна оцінка

$$\|R_n(f)\|_\infty \leq \inf_{h \in \overline{H^\infty} + \mathcal{P}_n} \|\varphi + h\|_{L^\infty(\mathbb{T})}, \quad (17)$$

де \mathcal{P}_n — множина алгебраїчних многочленів степеня не вищого за n .

Доведення. Оскільки f належить H^2 (див. доведення теореми 1), то рівність (16) випливає з формули (10), в якій $k = 0$ і $\overline{g(t)} = \varphi(t) - f(t) + t^n \overline{h(t)}$, а h — довільна функція з H^∞ .

Для встановлення оцінки (17) зауважимо, що згідно з (12) для будь-якої функції $h \in H^\infty$

$$R_n(f)(z) = \left(\frac{z}{|z|}\right)^{n+1} \int_{\mathbb{T}} (\varphi(t) + t^n \overline{h(t)}) \bar{t}^n \frac{\bar{t} - \bar{z}}{1 - \bar{t}z} \frac{1 - |z|^2}{|1 - z\bar{t}|^2} dm(t),$$

а також $t^n \overline{h(1/\bar{t})} = \sum_{k=0}^n a_k t^k + O(1/t)$, $t \rightarrow \infty$, і тому $t^n \overline{h(t)}|_{t \in \mathbb{T}} \in \overline{H^\infty} + \mathcal{P}_n$.

Отже,

$$\begin{aligned} |R_n(f)(z)| &\leq \int_{\mathbb{T}} |\varphi(t) + t^n \overline{h(t)}| \frac{1 - |z|^2}{|1 - z\bar{t}|^2} dm(t) \leq \\ &\leq \inf_{h \in \overline{H^\infty} + \mathcal{P}_n} \|\varphi + h\|_{L^\infty(\mathbb{T})} \quad \forall z \in \mathbb{D}, \end{aligned}$$

що й доводить (17).

Знак рівності в (17) досягається, наприклад, для функції

$$f_*(t) = t^n \frac{t - z}{1 - t\bar{z}},$$

де z — деяка точка в \mathbb{D} . Справді, за теоремою 1

$$1 = |R_n(f_*)(z)| \leq \|R_n(f_*)\|_\infty.$$

З іншого боку, оскільки f_* зображується у вигляді (5) з $\varphi = f_*$, то

$$\|R_n(f_*)\|_\infty \leq \inf_{h \in \overline{H^\infty} + \mathcal{P}_n} \|f_* + h\|_{L^\infty(\mathbb{T})} \leq \|f_*\|_{L^\infty(\mathbb{T})} = 1,$$

що й потрібно було довести.

Нехай

$$E_n(f) := \inf_{P \in \mathcal{P}_{n-1}} \|f - P\|_\infty, \quad n \in \mathbb{N},$$

— найкраще наближення функції f алгебраїчними многочленами степеня не вищого за $n - 1$ у просторі H^∞ і $\varepsilon = \{\varepsilon_k\}_{k=r}^\infty$ — послідовність невід’ємних чисел, монотонно спадних до нуля при $k \rightarrow \infty$, $r \in \mathbb{Z}_+$.

Розглянемо клас $B_r(\varepsilon)$ обмежених голоморфних у \mathbb{D} функцій f , для яких

$$E_n(f) \leq \varepsilon_n \quad \forall n \geq r.$$

Наслідок 2. *Співвідношення*

$$f(z) - \sigma_n(f)(z) = \frac{z}{n} f'(z) + O\left(\frac{\varepsilon_n |z|^{n+1}}{n(1 - |z|^2)}\right) \tag{18}$$

справджується для всіх натуральних $n \geq \max([r], 1)$ рівномірно відносно $z \in \mathbb{D}$ і рівномірно відносно класу $B_r(\varepsilon)$.

Справді, використовуючи формулу (16) і оцінку (17), отримуємо

$$\|R_n(f)\|_\infty \leq \inf_{h \in \overline{H^\infty + \mathcal{P}_n}} \|f + h\|_{L^\infty(\mathbb{T})} \leq E_{n+1}(f) \leq \varepsilon_n,$$

що й потрібно було довести.

Наведемо один важливий приклад. Нехай $r \geq 0$ і

$$\varepsilon = \left\{ \frac{\Gamma(k - r + 1)}{k!} \right\}_{k=r}^\infty.$$

Тоді $B^r \subset B_{[r]}(\varepsilon)$. Цей факт впливає з рівності

$$\sup_{f \in B^r} E_n(f) = \frac{\Gamma(n - r + 1)}{n!} \quad \forall n \geq [r],$$

доведеної в [16] при натуральних r і в [17, 18] при дробових r .

Оскільки (див., наприклад, [19, с. 35])

$$\frac{\Gamma(n - r + 1)}{n!} \leq \frac{1}{(n - [r])^r} = O\left(\frac{1}{n^r}\right) \quad \forall n > [r],$$

то з (18) впливає співвідношення

$$f(z) - \sigma_n(f)(z) = \frac{z}{n} f'(z) + O\left(\frac{|z|^{n+1}}{n^{r+1}(1 - |z|^2)}\right), \tag{19}$$

яке справджується для всіх натуральних $n \geq \max([r], 1)$ рівномірно відносно $z \in \mathbb{D}$ і рівномірно відносно класу B^r .

Співвідношення (19) при натуральних $r \geq 2$ не є наслідком співвідношення Стечкіна (2), оскільки при фіксованому $z \in \mathbb{D}$ залишковий член у (19) має більший порядок мализни, ніж залишковий член у (2). Однак при фіксованому n другий доданок у правій частині (19) необмежено зростає при $|z| \rightarrow 1 -$.

Наслідок 3. Нехай функція $f \in \mathcal{H}(\mathbb{D})$ і $z \in \mathbb{D}$. Рівність

$$\lim_{n \rightarrow \infty} n|f(z) - \sigma_n(f)(z)| = 0,$$

виконується тоді і тільки тоді, коли $f'(z) = 0$.

Справді, при будь-якому $\rho \in (0, 1)$ функція $t \rightarrow f(\rho t)/\|f(\rho \cdot)\|_\infty$ належить класу B і тому для неї, згідно з (19),

$$n(f(\rho t) - \sigma_n(f)(\rho t)) = \rho t f'(\rho t) + O\left(\frac{|t|^{n+1}}{1 - |t|^2} \|f(\rho \cdot)\|_\infty\right).$$

Звідси при $\rho = \sqrt{|z|}$ і $t = e^{i \arg z} \sqrt{|z|}$ маємо співвідношення

$$n(f(z) - \sigma_n(f)(z)) = z f'(z) + O\left(\frac{|z|^{\frac{n+1}{2}}}{1 - |z|} \|f(\sqrt{|z|} \cdot)\|_\infty\right),$$

яке справджується для всіх $n \in \mathbb{N}$ рівномірно відносно $z \in \mathbb{D}$, звідки й випливає наслідок 3.

Наслідок 4. Нехай функція $f \in \mathcal{H}(\mathbb{D})$. Для того щоб функція f належала B^1 , необхідно і достатньо, щоб рівномірно всередині круга \mathbb{D}

$$\limsup_{n \rightarrow \infty} n|f(z) - \sigma_n(f)(z)| \leq 1. \quad (20)$$

Нагадаємо, що під рівномірною збіжністю всередині круга \mathbb{D} розуміється рівномірна збіжність на будь-яких компактах, які лежать в \mathbb{D} .

Доведення. Необхідність. Нехай E — замкнена підмножина у крузі \mathbb{D} . Тоді з (10) випливає нерівність

$$n|f(z) - \sigma_n(f)(z)| \leq 1 + \frac{(1 - d(E, \mathbb{T}))^{n+1}}{d(E, \mathbb{T})} \quad \forall z \in E, \quad n \in \mathbb{N},$$

де $d(E, \mathbb{T})$ — евклідова відстань від E до кола \mathbb{T} . Оскільки другий доданок у правій частині нерівності прямує до нуля при $n \rightarrow \infty$ або ж є нулем, якщо $E = \{0\}$, то внаслідок довільності E останнє співвідношення доводить, що (20) справджується рівномірно всередині \mathbb{D} .

Достатність. Нехай z належить E . Розглянемо функцію $g(t) := f(tz)/M$, де $M := \max_{t \in \mathbb{T}} |f(tz)|$. Зрозуміло, що g належить B . Тому, згідно з наслідком 1, для будь-якого натурального n

$$|tg'(t)| \leq n|g(t) - \sigma_n(g)(t)| + \frac{|t|^{n+1}}{1 - |t|^2} \quad \forall t \in \mathbb{D}. \quad (21)$$

Оскільки для будь-якої замкненої підмножини $E' \subset \mathbb{D}$ і будь-якого $\varepsilon > 0$ існує такий номер $N = N(E', \varepsilon)$, що

$$\frac{|t|^{n+1}}{1 - |t|^2} \leq \varepsilon \quad \forall t \in E', \quad n \geq N,$$

то з нерівності (21) випливає, що

$$|tg'(t)| \leq \sup_{n \geq N} n|g(t) - \sigma_n(g)(t)| + \varepsilon \quad \forall t \in E'. \tag{22}$$

Але якщо виконується (20) рівномірно всередині круга \mathbb{D} , то

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \left(\sup_{n \geq N} n|g(t) - \sigma_n(g)(t)| \right) \leq M^{-1} \quad \forall t \in E'.$$

Тому, оскільки ліва частина (22) не залежить від N ,

$$|tg'(t)| \leq M^{-1} + \varepsilon \quad \forall t \in E'.$$

Внаслідок довільності ε , E і E' , а також згідно з рівністю $g'(t) = M^{-1}zf'(tz)$ це означає, що $|zf'(z)| \leq 1$ для всіх $z \in \mathbb{D}$.

Отже, за лемою Шварца $|zf'(z)| \leq |z|$ для всіх $z \in \mathbb{D}$, тобто f належить B^1 .

Наслідок 5. Нехай $n \in \mathbb{N}$. Тоді:

1) для будь-якого $z \in \mathbb{D}$

$$\frac{|z|}{n} \frac{1 - |z|^{2n}}{1 - |z|^2} \leq \sup_{f \in B} |f(z) - \sigma_n(f)(z)| \leq \frac{|z|}{n} \frac{1 - |z|^{2n}}{1 - |z|^2} + |z|^{2n}; \tag{23}$$

2) $\sup_{f \in B} \|f - \sigma_n(f)\|_\infty = 2$.

Перша частина цього твердження є безпосереднім наслідком рівності (11), а друга випливає з першої (оцінки зверху) і таких міркувань. Зафіксуємо $z \in \mathbb{T}$ і розглянемо сім'ю функцій $\{f_a\}_{0 \leq a < 1}$,

$$f_a(t) = \frac{\bar{z}t - a}{1 - \bar{z}ta} = -a + (1 - a^2) \sum_{k=1}^{\infty} a^{k-1} (\bar{z}t)^k.$$

Зрозуміло, що f_a належить B . Тому згідно з (23)

$$\begin{aligned} 2 &\geq |f_a(z) - \sigma_n(f_a)(z)| = \frac{1 - a^2}{n} \sum_{k=1}^{n-1} ka^{k-1} + (1 - a^2) \frac{a^n}{1 - a} > \\ &> (1 + a)a \rightarrow 2, \quad a \rightarrow 1, \end{aligned}$$

що й потрібно було довести.

Об'єднуючи наслідки 2 і 5, одержуємо твердження, в якому йдеться про асимптотичний розклад першого порядку для точної верхньої межі похибки наближення середніми Фейєра на класі B^r при всіх $r \geq 0$ і $z \in \mathbb{D}$. В термінології О. І. Степанця знайти такий розклад – означає розв'язати задачу Колмогорова–Нікольського [20, с. 198] для класу B^r і середніх Фейєра.

Наслідок 6. Нехай $r \geq 0$. Тоді співвідношення

$$\sup_{f \in B^r} |f(z) - \sigma_n(f)(z)| = \begin{cases} \frac{|z|}{n} \frac{1 - |z|^{2n}}{1 - |z|^2} + O(|z|^{2n}), & r = 0, \\ \frac{|z|}{n} + O\left(\frac{|z|^{n+1}}{n^2(1 - |z|^2)}\right), & r = 1, \\ \frac{|z|}{n} \sup_{f \in B^r} |f'(z)| + O\left(\frac{|z|^{n+1}}{n^{r+1}(1 - |z|^2)}\right), & r \neq 1, \end{cases} \quad (24)$$

справджується для всіх натуральних $n \geq \max([r], 1)$ рівномірно відносно $z \in \mathbb{D}$.

Зауважимо, що у випадку, коли $r > 0$, ліва частина (24) є обмеженою при $|z| \rightarrow 1$, тоді як залишковий член у правій частині необмежено зростає. Це наштовхує на думку, що наявність множника $1/(1 - |z|^2)$ в залишковому члені у правій частині (24) не викликана суттю питання. Більше того, виявляється, що у випадку, коли $r = 1$, залишковий член у правій частині (24) при достатньо малих значеннях $|z|$ дорівнює нулю. А саме, справедливою є така теорема.

Теорема 2. Нехай $n \in \mathbb{N}$ і

$$\rho_n := \begin{cases} 1, & n = 1, \\ \frac{n + 1 - \sqrt{n + 1}}{n}, & n \geq 2, \end{cases}$$

— єдиний корінь на проміжку $[0, 1]$ рівняння $n + 1 - 2(n + 1)x + nx^2 = 0$ при $n \geq 2$. Тоді для всіх z таких, що $|z| \leq \rho_n$, справджується рівність

$$\max_{f \in B^1} |f(z) - \sigma_n(f)(z)| = \frac{|z|}{n}. \quad (25)$$

Рівність (25) справджується для будь-яких $n \in \mathbb{N}$ і z таких, що $|z| \leq \frac{3 - \sqrt{3}}{2}$.

При $z \neq 0$ максимум у (25) досягається лише для функцій вигляду $f(t) = at + b$, $a, b \in \mathbb{C}$, $|a| = 1$.

Доведення. За теоремою 3 з роботи [2] рівність (25) при даному $n \in \mathbb{N}$ і $z \in \mathbb{D}$ справджується тоді і тільки тоді, коли

$$K_{n,z}(t) := 1 + 2 \operatorname{Re} \left(\sum_{k=1}^{n-1} |z|^k \bar{t}^k + \sum_{k=n}^{\infty} \frac{n}{k+1} |z|^k \bar{t}^k \right) \geq 0 \quad \forall t \in \mathbb{D}, \quad (26)$$

де сума вигляду $\sum_{k=l}^m$ при $l > m$ покладається рівною нулю.

Таким чином, для доведення теореми 2 достатньо перевірити виконання умови (26) при зазначених обмеженнях на $|z|$.

З цією метою позначимо

$$\lambda_{k,n}(z) := \begin{cases} 2|z|^k, & k = 0, 1, \dots, n-1, \\ \frac{2n}{k+1}|z|^k, & k = n, n+1, \dots, \end{cases}$$

і запишемо $K_{n,z}(e^{ix})$ у вигляді суми тригонометричного ряду

$$K_{n,z}(e^{ix}) = \frac{\lambda_{0,n}(z)}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} \lambda_{k,n}(z) \cos(kx), \quad x \in [0, 2\pi].$$

Нескладно переконатися, що для других різниць

$$\Delta^2 \lambda_{k,n}(z) := \lambda_{k+2,n}(z) - 2\lambda_{k+1,n}(z) + \lambda_{k,n}(z)$$

послідовностей $\{\lambda_{k,n}(z)\}_{k=0}^{\infty}$, $n = 1, 2, \dots$, справджуються рівності

$$\Delta^2 \lambda_{k,n}(z) = \begin{cases} 2|z|^k(1-\rho)^2, & k = 0, 1, \dots, n-3, \quad n \geq 3, \\ 2\frac{|z|^{n-2}}{n+1} (n+1 - 2|z|(n+1) + n|z|^2), & k = n-2, \quad n \geq 2, \\ 2n|z|^k \left(\frac{1}{k+1} - 2\frac{|z|}{k+2} + \frac{|z|^2}{k+3} \right), & k = n-1, n, \dots, \quad n \geq 1. \end{cases}$$

Тому нерівності

$$\Delta^2 \lambda_{k,n}(z) \geq 0$$

виконуються для всіх $k = 0, 1, \dots$ і $z \in \mathbb{D}$ у випадках, коли $n = 1$, та для всіх $k = 0, 1, \dots$ і $z, |z| \leq \rho_n$, при $n \geq 2$.

Отже, послідовності $\{\lambda_{k,n}(z)\}_{k=0}^{\infty}$ при $|z| \leq \rho_n$ є опуклими і спадними до нуля при $k \rightarrow \infty$ для кожного натурального n . Тому за відомою теоремою (див., наприклад, [21, с. 100]) $K_{n,z}(e^{ix}) \geq 0$ для всіх $x \in [0, 2\pi]$, а отже, виконується (26).

Опишемо тепер екстремальні функції в рівності (25). Безпосередньою перевіркою можна переконатись, що має місце формула

$$f(z) - \sigma_n(f)(z) = \frac{z}{n} \int_{\mathbb{T}} f'(t) K_{n,z}(t) dm(t), \quad z \in \mathbb{D}, \quad n \in \mathbb{N},$$

з якої за допомогою співвідношень двоїстості (див., наприклад, [15, с. 138]) випливають рівності

$$\begin{aligned} \sup_{f \in B^1} |f(z) - \sigma_n(f)(z)| &= \\ &= \frac{|z|}{n} \sup_{g \in B} \left| \int_{\mathbb{T}} g(t) K_{n,z}(t) dm(t) \right| = \frac{|z|}{n} \inf_{h \in H_0^1} \|K_{n,z} + h\|_{L^1(\mathbb{T})}, \end{aligned}$$

причому існують єдині функції $g_* \in B$ і $h_* \in H_0^1$, для яких

$$\int_{\mathbb{T}} g_*(t) K_{n,z}(t) dm(t) = \|K_{n,z} + h_*\|_{L^1(\mathbb{T})}. \tag{27}$$

Оскільки функція $t \mapsto K_{n,z}(t)$ при $|z| \leq \rho_n$ є невід'ємною на колі \mathbb{T} , то за лемою 2 $h_* \equiv 0$ і

$$\inf_{h \in H_0^1} \|K_{n,z}(t) + h\|_{L^1(\mathbb{T})} = \|K_{n,z}\|_{L^1(\mathbb{T})} = 1.$$

Тому функція $g_* \equiv 1$ єдина екстремальна у (27), а відтак функція

$$f_*(z) = \int_b^{az} g_*(t) dt = az + b, \quad a, b \in \mathbb{C}, \quad |a| = 1,$$

що породжується функцією g_* , — єдина екстремальна функція у (25).

3. Для обмежених гармонічних функцій у крузі \mathbb{D} мають місце твердження, аналогічні наслідкам 2–6.

Наведемо необхідні означення і нагадаємо деякі факти.

Якщо дійснозначна функція f є обмеженою гармонічною в крузі \mathbb{D} , то (див., наприклад, [12, с. 12]) існує дійснозначна функція φ , вимірна на колі \mathbb{T} , $\text{ess sup}_{t \in \mathbb{T}} |\varphi(t)| < \infty$, така, що

$$f(z) = \int_{\mathbb{T}} \varphi(t) \frac{1 - |z|^2}{|1 - \bar{t}z|^2} dm(t) \quad \forall z \in \mathbb{D}.$$

За теоремою Фату (див., наприклад, [12, с. 27]) така функція f має майже скрізь на \mathbb{T} радіальні (навіть кутові) граничні значення

$$f^*(t) := \lim_{\rho \rightarrow 1^-} f(\rho t), \quad t \in \mathbb{T},$$

причому $f^* = \varphi$ майже скрізь на \mathbb{T} .

Таким чином, обмежена гармонічна функція f однозначно визначається своїми радіальними граничними значеннями на \mathbb{T} .

На основі розкладу

$$\frac{1 - |z|^2}{|1 - \bar{t}z|^2} = \sum_{k \in \mathbb{Z}} e_k(z) \overline{e_k(t)}, \quad e_k(z) := \begin{cases} \bar{z}^{|k|}, & k \leq -1, \\ z^k, & k \geq 0, \end{cases}$$

який збігається абсолютно і рівномірно відносно (z, t) в області $\mathbb{D} \times \mathbb{T}$, функцію f можна зобразити у вигляді суми ряду

$$f(z) = \sum_{k \in \mathbb{Z}} \widehat{f}_k e_k(z) \quad \forall z \in \mathbb{D},$$

де

$$\widehat{f}_k = \widehat{\varphi}_k = \int_{\mathbb{T}} \varphi \overline{e_k} dm.$$

Гармонічна функція

$$\tilde{f}(z) = \sum_{k \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}} (-i \operatorname{sign} k) \widehat{f}_k e_k(z)$$

називається гармонічно спряженою до f .

Нехай $r \geq 0$. Позначимо через $f^{(r)}$ дробову похідну в розумінні Вейля за аргументом $z = \rho e^{ix}$ функції f (див., наприклад, [22, с. 263]), тобто

$$f^{(r)}(z) = \sum_{k \in \mathbb{Z}} e^{i \frac{\pi r}{2} \operatorname{sign} k} |k|^r \widehat{f}_k e_k(z).$$

Розглянемо класи hB^r і $\widetilde{hB^r}$, які складаються з гармонічних функцій у крузі \mathbb{D} , для яких $\|f^{(r)}\|_\infty \leq 1$ і $\|\tilde{f}^{(r)}\|_\infty \leq 1$ відповідно. Позначимо $hB = hB^0$ і $\widetilde{hB} = \widetilde{hB^0}$.

Середніми Фейєра порядку n гармонічної функції f називається гармонічний многочлен

$$\sigma_n(f)(z) = \sum_{|k| \leq n-1} \left(1 - \frac{|k|}{n}\right) \widehat{f}_k e_k(z).$$

Нехай функція f є гармонічною в \mathbb{D} і має майже скрізь на \mathbb{T} кутові граничні значення $f \in L^1(\mathbb{T})$. Розглянемо дві функції, визначені у крузі \mathbb{D} :

$$f_+(z) := \int_{\mathbb{T}} \frac{f(t)}{1 - \bar{t}z} dm(t), \quad f_-(z) := \int_{\mathbb{T}} \frac{f(t)t\bar{z}}{1 - t\bar{z}} dm(t), \quad z \in \mathbb{D}.$$

Тоді за формулами Сохоцького майже скрізь на \mathbb{T}

$$f_- + f_+ = f, \quad if_- - if_+ + if_0 = \tilde{f}. \tag{28}$$

Наступне твердження є основним у цьому пункті. Воно є аналогом теореми 1.

Теорема 3. *Нехай \mathfrak{H} – один із класів hB або \widetilde{hB} , $n \in \mathbb{N}$ і $z \in \mathbb{D}$. Тоді*

$$\max_{f \in \mathfrak{H}} \left| f(z) - \sigma_n(f)(z) - \frac{1}{n} \tilde{f}'(z) \right| = \frac{4|z|^{n+1}}{\pi n(1 - |z|^2)}. \tag{29}$$

При $z \neq 0$ максимум досягається для єдиної з точністю до унімодулярного множника функції

$$f_3(t) = \begin{cases} \frac{2}{\pi} \arg \frac{1 + iB_n(t)e^{-i(n+1)\arg z}}{1 - iB_n(t)e^{-i(n+1)\arg z}}, & \text{якщо } \mathfrak{H} = hB, \\ \frac{2}{\pi} \ln \left| \frac{1 + B_n(t)e^{-i(n+1)\arg z}}{1 - B_n(t)e^{-i(n+1)\arg z}} \right|, & \text{якщо } \mathfrak{H} = \widetilde{hB}, \end{cases}$$

де

$$B_n(t) := t^n \frac{t - z}{1 - t\bar{z}}.$$

Зауваження 4. Якщо записати рівність (29) у вигляді

$$\max_{f \in \tilde{\mathfrak{H}}} \left| n(f(z) - \sigma_n(f)(z)) - \tilde{f}'(z) \right| = \frac{4|z|^{n+1}}{\pi(1-|z|^2)},$$

то вона буде справедливою і при $n = 0$:

$$\max_{f \in \tilde{\mathfrak{H}}} \left| \tilde{f}'(z) \right| = \frac{4|z|}{\pi(1-|z|^2)}.$$

Це співвідношення вперше знайдено, мабуть, у [23]. Його можна також отримати з результатів [24].

Доведення теореми 3. При $z = 0$ рівність (29) є тривіальною. Тому скрізь далі в доведенні вважаємо, що $z \neq 0$.

Нехай $\mathfrak{H} = hB$. Оскільки

$$\|\overline{f_-}\|_2^2 + \|f_+\|_2^2 = \|f\|_2^2 \leq \|f\|_\infty^2 < \infty,$$

то $f_- \in \overline{H_0^1}$ і $f_+ \in H^1$.

Тому, застосувавши до функції f_+ формулу (10), одержимо

$$\begin{aligned} f_+(z) - \sigma_n(f_+)(z) - \frac{z}{n} f_+'(z) &= -\frac{z^{n+1}}{n} \int_{\mathbb{T}} (f_-(t) + f_+(t)) \bar{t}^n \frac{\bar{t} - \bar{z}}{1 - \bar{t}z} \frac{1}{|1 - \bar{t}z|^2} dm(t) = \\ &= -\frac{|z|^{n+1}}{n} \int_{\mathbb{T}} f(t) \omega_{n,z}(t) \frac{1}{|1 - \bar{t}z|^2} dm(t), \end{aligned} \quad (30)$$

де

$$\omega_{n,z}(t) := \bar{t}^n \frac{\bar{t} - \bar{z}}{1 - \bar{t}z} e^{i(n+1) \arg z}.$$

Позначимо

$$f_-'(t) := \frac{d}{dt} f_-(t) = \sum_{k=1}^{\infty} \widehat{f}_{-k} k \bar{t}^{k-1}.$$

Оскільки функція f дійснозначна, то $f_+ = \overline{f_-} + \widehat{f}_0$, і тому

$$f_-(z) - \sigma_n(f_-)(z) - \frac{\bar{z}}{n} f_-'(z) = -\frac{|z|^{n+1}}{n} \int_{\mathbb{T}} f(t) \overline{\omega_{n,z}(t)} \frac{1}{|1 - \bar{t}z|^2} dm(t). \quad (31)$$

Додаючи рівності (30) і (31), одержуємо формулу

$$f(z) - \sigma_n(f)(z) - \frac{1}{n} \tilde{f}'(z) = -\frac{2|z|^{n+1}}{n} \int_{\mathbb{T}} f(t) \cos(\theta_{n,z}(t)) \frac{1}{|1 - \bar{t}z|^2} dm(t),$$

в якій

$$\theta_{n,z}(t) := \arg \omega_{n,z}(t).$$

Звідси випливає оцінка

$$\left| f(z) - \sigma_n(f)(z) - \frac{1}{n} \tilde{f}'(z) \right| \leq \frac{2|z|^{n+1}}{n} \int_{\mathbb{T}} |\cos(\theta_{n,z}(t))| \frac{1}{|1-tz|^2} dm(t). \quad (32)$$

Доведемо її точність.

Оскільки функція f_3 є уявною частиною голоморфної в \mathbb{D} функції

$$F(t) = \frac{2}{\pi} \ln \frac{1 + iB_n(t)e^{-i(n+1)\arg z}}{1 - iB_n(t)e^{-i(n+1)\arg z}}$$

і $\|f_3\|_\infty = 1$, то $f_3 \in hB$. З рівності

$$f_3(t) = \frac{2}{\pi} \arctan \frac{2|B_n(t)| \cos(\theta_{n,z}(t))}{1 - |B_n(t)|^2} \quad \forall t \in \mathbb{D}$$

випливає, що для радіальних граничних значень функції f_* справджується рівність

$$f_3^*(t) = \lim_{\rho \rightarrow 1^-} f_3(\rho t) = \begin{cases} 1, & \cos(\theta_{n,z}(t)) > 0, \\ 0, & \cos(\theta_{n,z}(t)) = 0, \\ -1, & \cos(\theta_{n,z}(t)) < 0 \end{cases} = \text{sign}(\cos(\theta_{n,z}(t))).$$

Отже, за теоремою єдиності для гармонічних функцій f_3 — єдина з точністю до унімодулярного множника екстремальна функція, для якої має місце знак рівності у (32).

З'ясуємо тепер, який вигляд матиме ліва частина (32) для функції f_3 .

Оскільки $B_n(t) = O(t^n)$ і $\ln \frac{1+t}{1-t} = O(t)$ при $t \rightarrow 0$, то $f_3(t) = O(F(t)) = O(t^n)$. Це означає, що

$$(\widehat{f_3})_k = 0, \quad |k| \leq n-1,$$

і внаслідок цього $\sigma_n(f_3)(t) = 0$ для всіх $t \in \mathbb{D}$.

Нескладно переконатися, що $\tilde{f}'_3(t) = \text{Im}(tF'(t))$ і

$$F'(t) = i \frac{4}{\pi} \frac{e^{-i(n+1)\arg z} B'_n(t)}{1 + e^{-i2(n+1)\arg z} B_n^2(t)}.$$

Тому

$$\tilde{f}'_3(z) = \text{Im}(zF'(z)) = \text{Im} \left(i \frac{4|z|^{n+1}}{\pi(1-|z|^2)} \right) = \frac{4|z|^{n+1}}{\pi(1-|z|^2)}.$$

Легко бачити також, що $f_3(z) = \sigma_n(f_3)(z) = 0$.

Отже,

$$\left| f_3(z) - \sigma_n(f_3)(z) - \frac{1}{n} \tilde{f}'_3(z) \right| = \frac{1}{n} \tilde{f}'_3(z) =$$

$$= \frac{2|z|^{n+1}}{n} \int_{\mathbb{T}} |\cos(\theta_{n,z}(t))| \frac{1}{|1 - \bar{t}z|^2} dm(t) = \frac{4|z|^{n+1}}{\pi n(1 - |z|^2)}.$$

Нехай тепер $\mathfrak{H} = \widetilde{hB}$. Тоді за допомогою (28) аналогічно попередньому випадку доводиться рівність

$$\widetilde{f}(z) - \sigma_n(\widetilde{f})(z) + \frac{1}{n} f'(z) = \frac{2|z|^{n+1}}{n} \int_{\mathbb{T}} f(t) \sin(\theta_{n,z}(t)) \frac{1}{|1 - \bar{t}z|^2} dm(t).$$

Оскільки $(\widetilde{f}) = -f$, то підставляючи в останню рівність \widetilde{f} замість f , отримуємо

$$f(z) - \sigma_n(f)(z) - \frac{1}{n} \widetilde{f}'(z) = -\frac{2|z|^{n+1}}{n} \int_{\mathbb{T}} \widetilde{f}(t) \sin(\theta_{n,z}(t)) \frac{1}{|1 - \bar{t}z|^2} dm(t).$$

Звідси випливає оцінка

$$\left| f(z) - \sigma_n(f)(z) - \frac{1}{n} \widetilde{f}'(z) \right| \leq \frac{2|z|^{n+1}}{n} \int_{\mathbb{T}} |\sin(\theta_{n,z}(t))| \frac{1}{|1 - \bar{t}z|^2} dm(t).$$

Функція f_3 є уявною частиною функції

$$F(t) = \frac{2i}{\pi} \ln \frac{1 + B_n(t)e^{-i(n+1)\arg z}}{1 - B_n(t)e^{-i(n+1)\arg z}}.$$

Оскільки для спряженої функції \widetilde{f}_3 справджується рівність

$$\widetilde{f}_3(t) = \frac{2}{\pi} \arctan \frac{2|B_n(t)| \sin(\theta_{n,z}(t))}{1 - |B_n(t)|^2} \quad \forall t \in \mathbb{D},$$

то f_3 належить \widetilde{hB} .

Для радіальних граничних значень функції \widetilde{f}_3^* справджується рівність

$$\widetilde{f}_3^*(t) = \lim_{\rho \rightarrow 1^-} \widetilde{f}_3(\rho t) = \begin{cases} 1, & \sin(\theta_{n,z}(t)) > 0, \\ 0, & \sin(\theta_{n,z}(t)) = 0, \\ -1, & \sin(\theta_{n,z}(t)) < 0 \end{cases} = \text{sign}(\sin(\theta_{n,z}(t))).$$

Оскільки $\widetilde{f}_3'(t) = \text{Re}(tF'(t))$ і

$$F'(t) = \frac{4}{\pi} \frac{e^{-i(n+1)\arg z} B_n'(t)}{1 - e^{-i2(n+1)\arg z} B_n^2(t)},$$

то

$$\widetilde{f}_3'(z) = \frac{4|z|^{n+1}}{\pi(1 - |z|^2)}.$$

Отже,

$$\begin{aligned} & \left| f_3(z) - \sigma_n(f_3)(z) - \frac{1}{n} \tilde{f}'_3(z) \right| = \frac{1}{n} \tilde{f}'_3(z) = \\ & = \frac{2|z|^{n+1}}{n} \int_{\mathbb{T}} |\sin(\theta_{n,z}(t))| \frac{1}{|1 - \bar{t}z|^2} dm(t) = \frac{4|z|^{n+1}}{\pi n(1 - |z|^2)}. \end{aligned}$$

Теорему 3 доведено.

Позначимо через h^∞ простір обмежених дійснозначних гармонічних у \mathbb{D} функцій із нормою $\|\cdot\|_\infty$, і нехай

$$\tilde{E}_n(f) := \inf_{\substack{a_k \in \mathbb{C} \\ a_{-k} = \bar{a}_k}} \left\| f - \sum_{|k| \leq n-1} a_k e_k \right\|_\infty$$

– найкраще наближення функції $f \in h^\infty$ гармонічними многочленами у просторі h^∞ .

Нехай, як і раніше, $\varepsilon = \{\varepsilon_k\}_{k=1}^\infty$ – послідовність невід’ємних чисел, монотонно спадних до нуля при $k \rightarrow \infty$, і $hB(\varepsilon)$ – клас обмежених гармонічних у \mathbb{D} функцій f , для яких

$$\tilde{E}_n(f) \leq \varepsilon_n \quad \forall n \geq r.$$

Аналогічно означимо клас $\widetilde{hB(\varepsilon)} := \{f \text{ гармонічна в } \mathbb{D} : \tilde{f} \in hB(\varepsilon)\}$.

Наслідок 7. Нехай \mathfrak{H} – один із класів $hB(\varepsilon)$ або $\widetilde{hB(\varepsilon)}$. Тоді співвідношення

$$f(z) - \sigma_n(f)(z) = \frac{1}{n} \tilde{f}'(z) + O\left(\frac{\varepsilon_n |z|^{n+1}}{n(1 - |z|^2)}\right) \tag{33}$$

справджується для всіх натуральних $n \geq 1$ рівномірно відносно $z \in \mathbb{D}$ і рівномірно відносно класу \mathfrak{H} .

Доведення. Нехай f належить $\mathfrak{H} = hB(\varepsilon)$. Тоді функція

$$F = \frac{f - T_n}{\varepsilon_n},$$

де $T_n = \sum_{|k| \leq n-1} a_k^* e_k$ – гармонічний многочлен степеня $n-1$ найкращого наближення функції f , належить класу hB . Тому з урахуванням тотожності $T_n - \sigma_n(T_n) = \frac{1}{n} \tilde{T}'_n$ за теоремою 3 маємо рівність (33).

Аналогічно доводиться випадок, коли $f \in \mathfrak{H} = \widetilde{hB(\varepsilon)}$.

Наслідок 8. Нехай функція $f \in \mathfrak{H}$ гармонічною в \mathbb{D} і $z \in \mathbb{D}$. Рівність

$$\lim_{n \rightarrow \infty} n|f(z) - \sigma_n(f)(z)| = 0$$

виконується тоді і тільки тоді, коли $\tilde{f}'(z) = 0$.

Це твердження доводиться майже дослівним повторенням міркувань із доведення наслідку 3 з урахуванням (33).

В роботі [25] (див. також [4, с. 350]) знайдено конструктивну характеристику класу абсолютно неперервних функцій $f: [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}$, для яких похідна f' задовольняє умову Ліпшиця, в термінах наближення многочленами Бернштейна, а в роботі [26] — конструктивну характеристику аналогічного класу 2π -періодичних функцій у термінах наближення тригонометричними многочленами Валле Пуссена.

Наступне твердження є аналогом цих результатів для наближень гармонічних функцій середніми Фейєра.

Наслідок 9. Нехай функція $f \in \mathbb{D}$ є гармонічною в \mathbb{D} . Для того щоб f належала $\widetilde{hB^1}$, необхідно і достатньо, щоб рівномірно всередині круга \mathbb{D}

$$\limsup_{n \rightarrow \infty} n |f(z) - \sigma_n(f)(z)| \leq 1.$$

При доведенні необхідності слід врахувати, що $\widetilde{hB^1} \subset \widetilde{hB(\varepsilon)}$, де $\varepsilon = \left\{ \frac{\pi}{2k} \right\}_{k=1}^{\infty}$ (див., наприклад, [11, с. 95]), а потім скористатися співвідношенням (33). Достатність доводиться так само, як і в доведенні наслідку 4.

Розв'язок задачі Колмогорова–Нікольського для класів hB^r , $\widetilde{hB^r}$ і сум Фейєра дає такий наслідок.

Наслідок 10. Нехай $r \geq 0$ і \mathfrak{H}^r — один із класів hB^r або $\widetilde{hB^r}$. Тоді співвідношення

$$\sup_{f \in \mathfrak{H}^r} |f(z) - \sigma_n(f)(z)| = \begin{cases} \frac{4|z|}{\pi n(1-|z|^2)} (1 + O(|z|^n)), & r = 0, \\ \left. \begin{aligned} & \frac{2}{\pi n} \log \frac{1+|z|}{1-|z|} + O\left(\frac{|z|^{n+1}}{n^2(1-|z|^2)}\right), & \mathfrak{H}^r = hB^r, \\ & \frac{4}{\pi n} \arctan |z| + O\left(\frac{|z|^{n+1}}{n^2(1-|z|^2)}\right), & \mathfrak{H}^r = \widetilde{hB^r} \end{aligned} \right\}, & r = 1, \\ \frac{1}{n} \sup_{f \in \mathfrak{H}^r} |\widetilde{f}'(z)| + O\left(\frac{|z|^{n+1}}{n^{r+1}(1-|z|^2)}\right), & r \neq 0, 1, \end{cases}$$

справджується для всіх $n \in \mathbb{N}$ рівномірно відносно $z \in \mathbb{D}$.

Доведення. Зауважимо, що співвідношення

$$\widetilde{E}_n(f) = O\left(\frac{1}{n^r}\right)$$

справджується рівномірно відносно n і рівномірно відносно класу \mathfrak{H}^r (див., наприклад, [11, с. 86]).

Тому за наслідком 7 справедливою є формула

$$\sup_{f \in \mathfrak{H}^r} |f(z) - \sigma_n(f)(z)| = \frac{A_n(\mathfrak{H}^r, z)}{n} + O\left(\frac{|z|^{n+1}}{n^{r+1}(1-|z|^2)}\right),$$

де

$$A_n(\mathfrak{H}^r, z) := \sup_{f \in \mathfrak{H}^r} |\tilde{f}'(z)|.$$

Згідно із зауваженням 4 маємо рівності

$$A_n(B, z) = A_n(\tilde{B}, z) = \frac{4|z|}{\pi(1 - |z|^2)},$$

які доводять наслідок 10 у випадку, коли $r = 0$.

У випадку, коли $r = 1$, за лемою Шварца [27] (див. також [28]) маємо рівності

$$A_n(hB^1, z) = \max_{f \in hB, f(0)=0} |\tilde{f}(z)| = \frac{2}{\pi} \ln \frac{1 + |z|}{1 - |z|}$$

і

$$A_n(\widetilde{hB^1}, z) = \max_{f \in hB, f(0)=0} |f(z)| = \frac{4}{\pi} \arctan |z|.$$

Прокоментуємо наслідок 10, зіставивши його з відомими результатами про наближення дійснозначних неперервних на дійсній осі \mathbb{R} 2π -періодичних функцій із класів згорток з ядром Пуассона.

Нехай $0 \leq q < 1$, $\beta \in \mathbb{R}$ і C_β^q – клас неперервних 2π -періодичних функцій $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, які мають вигляд

$$f(x) = a_0 + \int_{-\pi}^{\pi} \varphi(x - y) P_{q,\beta}(y) \frac{dy}{\pi}, \quad x \in \mathbb{R},$$

де $a_0 \in \mathbb{R}$ і

$$P_{q,\beta}(y) := \sum_{k=1}^{\infty} q^k \cos\left(ky - \frac{\beta\pi}{2}\right).$$

Нескладно зрозуміти, що

$$C_\beta^q = \begin{cases} hB|_{|z|=q}, & \beta \in 2\mathbb{Z}, \\ \widetilde{hB}|_{|z|=q}, & \beta + 1 \in 2\mathbb{Z}, \end{cases}$$

тобто при цілих β функція f належить C_β^q тоді і тільки тоді, коли функція $F(e^{ix}) := f(x)$ є звуженням на коло радіуса q деякої функції з класу hB або \widetilde{hB} .

Нехай

$$V_{n,m}(f)(x) = \sum_{|k| \leq n-1} \lambda_{k,n,m} \widehat{f}_k e^{ikx}, \quad m, n \in \mathbb{N}, \quad m \leq n,$$

— сума Валле Пуссена неперервної 2π -періодичної функції f , де

$$\lambda_{k,n,m} = \begin{cases} 1, & |k| \leq n - m, \\ 1 - \frac{|k| - n + m}{m}, & n - m + 1 \leq |k| \leq n - 1, \end{cases}$$

i

$$\widehat{f}_k = \int_{-\pi}^{\pi} f(x) e^{-ikx} \frac{dx}{2\pi}.$$

Зрозуміло, що $V_{n,n}(f) = \sigma_n(f)$.

У роботі [29] доведено (див. також [30; 31, с. 217]), що при $0 < q < 1$, $\beta \in \mathbb{R}$, $m \rightarrow +\infty$ і $n - m \rightarrow +\infty$ справджується асимптотична рівність

$$\sup_{f \in C_{\beta}^q} \|f - V_{n,m}(f)\|_C = \frac{4q^{n-m+1}}{\pi m(1-q^2)} \left(1 + O\left(q^m + \frac{q}{(n-m+1)(1-q)^2} \right) \right), \quad (34)$$

де $\|f\|_C = \max_{x \in [-\pi, \pi]} |f(x)|$, $O(1)$ – величина, рівномірно обмежена відносно n , q , m і β .

Співвідношення (34) є правильним і при $n = m$, але при цьому воно вже не є асимптотичною рівністю. Наслідок 10 (випадок, коли $r = 0$) уточнює (34), а саме, показує, що при $n = m$ і $\beta \in \mathbb{Z}$ другий доданок у залишковому члені у правій частині (34) фактично дорівнює нулю, що забезпечує справедливість асимптотичної рівності й у цьому випадку.

Цікаво зауважити також, як наслідок 10 узгоджується з відомим результатом С. М. Нікольського [32].

Нехай W^1 – клас абсолютно неперервних 2π -періодичних функцій $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, в яких похідна f' там, де вона існує, задовольняє умову $|f'(x)| \leq 1$. Тоді

$$hB^1|_{\mathbb{T}} = W^1.$$

Справді, якщо f належить W^1 , то інтеграл Пуассона

$$F(z) = \int_{-\pi}^{\pi} f(x-y) \frac{1-\rho^2}{1-2\rho \cos y + \rho^2} \frac{dy}{2\pi}, \quad z = \rho e^{ix},$$

породжує гармонічну функцію, неперервну в $\overline{\mathbb{D}}$ (див., наприклад, [21, с. 154]), для похідної якої справджується рівність

$$F'(\rho e^{ix}) = \frac{\partial}{\partial x} F(\rho e^{ix}) = \int_{-\pi}^{\pi} f'(x-y) \frac{1-\rho^2}{1-2\rho \cos y + \rho^2} \frac{dy}{2\pi}.$$

Отже, F належить hB^1 і $F|_{\mathbb{T}} = f|_{[-\pi, \pi]}$.

Навпаки, якщо F належить hB^1 , то F задовольняє дугову умову Ліпшиця:

$$|F(\rho e^{ix_1}) - F(\rho e^{ix_2})| \leq \rho |e^{ix_1} - e^{ix_2}| \quad \forall x_1, x_2 \in [0, 2\pi], \quad \rho \in [0, 1].$$

Тому радіальні граничні значення F^* на множині тих точок кола \mathbb{T} , де вони існують, задовольняють умову Ліпшиця:

$$|F^*(e^{ix_1}) - F^*(e^{ix_2})| \leq |e^{ix_1} - e^{ix_2}|.$$

Отже, F можна неперервно продовжити в $\overline{\mathbb{D}}$, $F|_{\mathbb{T}} = F^*$ і за відомою теоремою (див., наприклад, [21, с. 156])

$$\left| \frac{\partial F^*}{\partial x} \right| \leq 1 \quad \text{майже скрізь на } \mathbb{T}.$$

За принципом максимуму і наслідком 10 маємо співвідношення

$$\begin{aligned} \sup_{f \in W^1} \|f - \sigma_n(f)\|_C &= \sup_{f \in hB^1} \|f - \sigma_n(f)\|_\infty \geq \\ &\geq \sup_{f \in hB^1} \left| f \left(1 - \frac{1}{n}\right) - \sigma_n(f) \left(1 - \frac{1}{n}\right) \right| = \frac{2}{\pi n} \log n + O\left(\frac{1}{n}\right) \quad \forall n \in \mathbb{N}. \end{aligned}$$

З іншого боку, за теоремою Нікольського [32] при $n \rightarrow \infty$ справджується асимптотична рівність

$$\sup_{f \in W^1} \|f - \sigma_n(f)\|_C = \frac{2}{\pi n} \log n + O\left(\frac{1}{n}\right).$$

Таким чином, ми довели такий наслідок.

Наслідок 11. При $n \rightarrow \infty$ справджується асимптотична рівність

$$\sup_{f \in hB^1} |f(z) - \sigma_n(f)(z)| = \begin{cases} \frac{2}{\pi n} \log \frac{1+|z|}{1-|z|} + O\left(\frac{|z|^{n+1}}{n^2(1-|z|^2)}\right), & z \in \mathbb{D}, \\ \frac{2}{\pi n} \log n + O\left(\frac{1}{n}\right), & z \in \mathbb{T}. \end{cases}$$

Література

1. *Стечкин С. Б.* Оценка остатка ряда Тейлора для некоторых классов аналитических функций // Изв. АН СССР. Сер. мат. – 1953. – **17**, № 5. – С. 462–472.
2. *Meremelia I., Savchuk V.* Approximations of holomorphic functions by generalized Zygmund sums // Cas. J. Appl. Math., Ecol. and Econ. – 2013. – **1**, № 1. – P. 70–81.
3. *Butzer P., Nessel J. R.* Fourier analysis and approximation. – Basel: Birkhäuser, 1971. – 553 p.
4. *Bustamante J.* Bernstein operators and their properties. – Basel: Birkhäuser, 2017. – 420 p.
5. *Zygmund A.* On the degree of approximation of functions by Fejér means // Bull. Amer. Math. Soc. – 1945. – **51**. – P. 274–278.
6. *Савчук В. В.* Приближения средними Фейера функций класса Дирихле // Мат. заметки. – 2007. – **81**, № 5. – С. 744–750.
7. *Савчук В. В.* Наближення голоморфних функцій сумами Фейєра // Теорія наближення функцій та суміжні питання: Зб. пр. Ін-ту математики НАН України. – 2011. – **8**, № 1. – С. 162–180.
8. *Савчук В. В., Савчук М. В., Чайченко С. О.* Наближення аналітичних функцій сумами Валле Пуссена // Мат. студ. – 2010. – **34**, № 2. – С. 207–219.

9. Степанец А. И. Аппроксимационные свойства метода Зигмунда // Укр. мат. журн. – 1999. – **51**, № 4. – С. 493–518.
10. Степанец А. И., Рукасов В. И. Аппроксимационные свойства метода Валле Пуссена // Укр. мат. журн. – 2002. – **54**, № 8. – С. 1100–1125.
11. Степанец А. И. Методы теории приближений: В 2 ч. – Киев: Ин-т математики НАН Украины, 2002. – Ч. 2. – 467 с.
12. Кусис П. Введение в теорию пространств H^p . – М.: Мир, 1984. – 368 с.
13. Landau E., Gaier D. Darstellung und Begründung einiger neuerer Ergebnisse der Funktionentheorie. – Berlin; New York: Springer-Verlag, 1986. – 201 p.
14. Савчук В. В. Найкращі наближення голоморфними функціями. Застосування до найкращих многочленних наближень класів голоморфних функцій // Укр. мат. журн. – 2007. – **59**, № 8. – С. 1047–1067.
15. Гарнетт Дж. Ограниченные аналитические функции. – М.: Мир, 1984. – 469 с.
16. Бабенко К. И. Наилучшие приближения классов аналитических функций // Изв. АН СССР. Сер. мат. – 1958. – **22**, № 5. – С. 631–640.
17. Scheick J. T. Polynomial approximation of functions analytic in a disk // Proc. Amer. Math. Soc. – 1966. – **17**. – P. 1238–1243.
18. Белый В. И. К вопросу о наилучших линейных методах приближения функций, аналитических в единичном круге // Укр. мат. журн. – 1967. – **19**, № 2. – С. 104–109.
19. Риекстыньши Э. Я. Оценки остатков в асимптотических разложениях. – Рига: Зинатне, 1986. – 360 с.
20. Степанец А. И. Методы теории приближений: В 2 ч. – Киев: Ин-т математики НАН Украины, 2002. – Ч. 1. – 427 с.
21. Бари Н. К. Тригонометрические ряды. – М.: Физматгиз, 1961. – 936 с.
22. Самко С. Г., Килбас А. А., Маричев О. И. Интегралы и производные дробного порядка и некоторые их приложения. – Минск: Наука и техника, 1987. – 688 с.
23. Khavinson D. An extremal problem for harmonic functions in the ball // Canad. Math. Bull. – 1992. – **35**, № 2. – P. 218–220.
24. Colonna F. The Bloch constant of bounded harmonic mappings // Indiana Univ. Math. J. – 1989. – **38**, № 4. – P. 829–840.
25. Lorentz G. G. Inequalities and the saturation classes of Bernstein polynomials // On Approximation Theory: Proc. Conf. Oberwolfach, 1963. – Basel: Birkhäuser, 1964. – P. 200–207.
26. Тиман А. Ф., Трофимов В. Н. О точных константах в некоторых обратных теоремах для приближений тригонометрическими полиномами // Мат. заметки. – 1976. – **20**, № 5. – С. 787–792.
27. Koebe P. Über das Schwarzssche Lemma und einige damit zusammenhängende Ungleichheitsbeziehungen der Potentialtheorie und Funktionentheorie // Math. Z. – 1920. – **6**. – S. 52–84.
28. Савчук В. В. Найкращі лінійні методи наближення та оптимальні ортонормовані системи простору Гарді // Укр. мат. журн. – 2008. – **60**, № 5. – С. 661–671.
29. Сердюк А. С. Наближення інтегралів Пуассона сумами Валле Пуссена // Укр. мат. журн. – 2004. – **56**, № 1. – С. 97–107.
30. Рукасов В. И., Новиков О. А. Приближение аналитических функций суммами Валле Пуссена // Ряды Фурье: теория і застосування. – Київ: Ін-т математики НАН України, 1998. – С. 228–241.
31. Степанец А. И., Рукасов В. И., Чайченко С. О. Приближения суммами Валле Пуссена. – Киев: Ин-т математики НАН Украины, 2007. – 386 с.
32. Никольский С. М. Об асимптотическом поведении остатка при приближении функций, удовлетворяющих условию Липшица, суммами Фейера // Изв. АН СССР. Сер. мат. – 1940. – **4**, № 6. – С. 501–508.

Одержано 13.08.18